

KALMAR TINGSRÄTT
Målenhet 2

DOM
2012-02-24
meddelad i
Kalmar

Mål nr B 313-12

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Åsa Adolfsson
Åklagarkammaren i Kalmar

Målsägande

Angelica Stenberg
Larmgatan 34 Lgh 1303
392 32 Kalmar

Företrädd av åklagaren

Tilltalad

Isam Gondi, 911172-6155
Lundegårds Camping
387 96 Köpingsvik
Medborgare i Algeriet

Offentlig försvarare:

Advokat Helena Karlsson
AdvokatFirman Kronan HB
Box 18
391 20 Kalmar

DOMSLUT

Begångna brott

1. Stöld
2. Narkotikabrott

Lagrum

8 kap 1 § brottsbalken

1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen
(1968:64)

Påföljd m.m.

Villkorlig dom

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit före 2017-02-24.
Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Postadress

Box 613
391 26 Kalmar

Besöksadress

Smålandsgatan 28

Telefon

0480-47 78 00

Telefax

0480-226 77

E-post: kalmar.tingsratt@dom.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00 - 16:00

Skadestånd

Angelica Stenbergs skadeståndsyrkande ogillas.

Häktning m.m.

Isam Gondi ska stanna kvar i häkte till dess domen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Helena Karlsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 28 435 kr. Av beloppet avser 18 075 kr arbete, 3 315 kr tidsspillan, 1 358 kr utlägg och 5 687 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
-

KALMAR TINGSRÄTT
Målenhet 2

DOM
2012-02-24
meddelad i
Kalmar

Mål nr B 313-12

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Åsa Adolfsson
Åklagarkammaren i Kalmar

Målsägande

Angelica Stenberg
Larmgatan 34 Lgh 1303
392 32 Kalmar

Företrädd av åklagaren

Tilltalad

Yehia Laabadi, 900367-3234
Hagagårdsvägen 3 A
342 30 Alvesta
Medborgare i Algeriet

Ombud och offentlig försvarare:
Advokat Bo Runnquist
Advokatfirman Runnquist AB
Norra Långgatan 4
392 32 Kalmar

DOMSLUT

Begångna brott

1. Stöld
2. Snatteri
3. Narkotikabrott

Lagrum

- 8 kap 1 § brottsbalken
- 8 kap 2 § brottsbalken
- 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen
(1968:64)

Påföljd m.m.

Villkorlig dom

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit före 2017-02-24.
Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd

Angelica Stenbergs skadeståndsyrkande ogillas.

Häktning m.m.

Yehia Laabadi ska stanna kvar i häkte till dess domen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Bo Runnquist tillerkänns ersättning av allmänna medel med 24 880 kr. Av beloppet avser 17 473 kr arbete, 2 431 kr tidspillan och 4 976 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
-

YRKANDEN

Åklagaren har yrkat enligt bilagorna 1 och 2.

DOMSKÄL***ANSVARSRÅGORNA*****Stämningsansökan 2011-12-12 (Bilaga 1)**

Yehia Laabadi har först erkänt gärningen men sedan han hörts och berättat en annan version än den som framgår av förundersökningen har han genom sin försvarare förnekat brott.

Yehia Laabadi har berättat följande. Det var hans kamrat som tog köttfärsen genom kassorna. Han själv var dock medveten om vad som hände och meningen var att de tillsammans skulle tillaga köttfärsen och äta den. När de gick in i butiken trodde han att kamraten hade pengar med sig men det visade sig inne i butiken att de bara hade 10 kr. Han tog hand om köttfärsen först sedan de hade passerat kassalinjen. När han tog hand om köttfärsen insåg han att den var stulen.

Åklagaren har under huvudförhandlingen åberopat vittnesförhör med butikskontrollanten Tommy Ekbäck. De har uppgett sammanfattningsvis följande.

Han arbetade som väktare i butiken. Han såg två personer som var av utländsk härkomst komma in i affären. Han iakttog sedan männen som uppehöll sig vid frysdisk. Det var vid 12-tiden på dagen. Personerna gick direkt mot frysdisk där det finns kött. Den ena killen bar på en påse och den andra killen hade inget i händerna. Killen utan påsen tog ut två stycken köttvaror och gav dem till den kille som hade påsen. Killen med påsen tog köttvarorna i handen och gick bakom en hylla som är

vid frysdisken. Tommy Ekbäck gick intill hyllan och iakttog killarna. Killen med påsen och köttet lade ner köttvarorna i kassen. Efter det gick killarna till fruktavdelningen och den ena killen tog en lök i handen. Båda gick därefter till kassan och killen utan påsen betalade för löken och den andra killen med påsen gick ut förbi kassalinjen utan att betala för sina köttvaror. Tommy Ekbäck gick fram till killen med påsen och legitimerade sig som civilväktare och förklarade för killen att han var gripen för snatteri. Killen gick med utan motstånd till ett bakomliggande kontor. Den andra killen följde också med in på kontoret. Den person som inte bar kassen fick senare gå. Han minns att han följde den mindre killen som hållit i påsen ut från ICA Supermarket. Killen som lade ner köttvarorna i påsen var den som hade kassen hela tiden. Han gick ut med kassen i handen förbi kassalinjen och det var den kille som han sedan stoppade och grep. Den kille som hade kassen var aningen mindre än den kille som inte bar kassen. Han minns inget specifikt om utseendet på killarna, ingen av dem hade dock glasögon. Han tror att killarna legitimerade sig men han minns inte vad de hette.

Tingsrättens bedömning

Yehia Laabadis version innebär att han varit medveten om att ett tillgrepp skulle begås och att han efter kassalinjen tog hand om köttfärsen. Av vittnesuppgifterna framgår dock att samma person bar kassen med köttet genom kassan och greps senare med kassen utanför kassorna. Mycket talar för att denna person var Yehia Laabadi. Oavsett vem av männen som bar godset genom kassorna är det dock uppenbart att Yehia Laabadi har medverkat vid brottet på ett sådant sätt att han ska bedömas vara gärningsman. Han ska alltså dömas för snatteri i enlighet med åklagarens påstående.

Stämningsansökan 2012-02-08 (Bilaga 2)*Åtalspunkt 1 (Grov stöld)**De tilltalades inställning till åtalet*

Isam Gondi och Yehia Laabadi har förnekat att de gjort sig skyldiga till brott.

Åklagarens utveckling av åtalet

På kvällen den 26 januari 2012 besökte målsäganden Angelica Stenberg Lilla Puben. Hennes sambo Ulf Karlsson var med. Ulf Karlsson är ägare till Lilla Puben. Vittnet Lisa Leonhardt med väninna fanns också på puben. Där fanns också andra gäster som inte är kända. Angelica Stenberg och Ulf Karlsson satt vid ett bord när Yehia Laabadi kom in på puben. Angelica Stenberg hade hängt sin jacka på stolsryggen bakom sig. Han var klädd i grön jacka och mörka byxor och hade glasögon. Tillsammans med honom kom Isam Gondi som var klädd i svart jacka och ett par jeans. Isam Gondi satte sig på en stol rygg i rygg med Angelica Stenberg. Det är trångt på Lilla Puben och stolarna stod helt nära varandra. Efter en stund vände sig Angelica Stenberg om och tittade på Isam Gondi och denne satt då på tvären på sin stol med sidan mot Angelica Stenbergs stol. Han hade sin vänsterarm utmed Angelica Stenbergs jacka. Strax därefter lämnade vittnet Lisa Leonhardt puben tillsammans med sin väninna. Kort därefter lämnade Yehia Laabadi puben. Han hade inte hunnit dricka upp sin öl. Angelica Stenberg kontrollerade om hon hade sin telefon kvar i fickan men den var då borta. Ulf Karlsson ringde till Angelica Stenbergs telefon för att kontrollera om det ringde på Isam Gondi men så var inte fallet. Vittnet Lisa Leonhardt som stod kvar utanför puben noterade att det ringde i Yehia Laabadis ficka men att denne inte svarade i telefonen samt att ringsignalen var exakt densamma som den som Angelica Stenberg hade i sin telefon. Efter en stund lämnade också Isam Gondi puben varvid Angelica Stenberg och Ulf Karlsson följde efter

honom ut. De stoppade Isam Gondi och pratade med honom. Isam Gondi förnekade att han hade tagit någon telefon. Samtidigt såg de att Yehia Laabadi gick in på Norra Långgatan i riktning mot Harrys Bar och Restaurang, den heter numera Skafferi-
et. Ulf Karlsson och ytterligare några personer följde efter Yehia Laabadi och såg att han gick in på Koppartorget. När Ulf Karlsson och hans kamrater kom in i gång-
en in till Koppartorget mötte de Yehia Laabadi som var på väg därifrån. De tilltala-
de då Yehia Laabadi och frågade om han hade tagit någon telefon. Då han förneka-
de frågade de om de fick känna igenom hans fickor. De gjorde så men han hade inte
Angelica Stenbergs telefon. Senare hittade vittnet Lisa Leonhardt Angelica Sten-
bergs telefon inne på Koppartorget vid entrén till butiken Tokige Ture. Den låg där
gömd bakom en back. Senare hittades Isam Gondis mobiltelefon bakom ett elskåp i
hörnet Larmgatan – Norra Långgatan. Polis som fanns på plats på Larmtorget kon-
taktades och Yehia Laabadi och Isam Gondi greps. Angelica Stenberg fick tillbaka
sin telefon. Av fotografier i förundersökningen framgår hur Yehia Laabadi och Isam
Gondi var klädda den aktuella kvällen. Yehia Laabadi bar glasögon, för övrigt
samma glasögon som han har på sig vid huvudförhandlingen. Av de foton som finns
i förundersökningen och som tagits på Lilla Puben framgår hur de olika personerna
satt i lokalen. Det framgår också hur Angelica Stenberg hade hängt sin jacka på
stolen bakom vilken Isam Gondi satt. Den karta som finns i förundersökningen och
som visar var Koppartorget och butiken Tokige Ture är belägen är felaktig. Dessa
har hamnat ett kvarter för långt in på Norra Långgatan. Platsen där Angelica Sten-
bergs telefon hittades utanför butiken Tokige Ture bakom en lastpall finns på foto-
na. Vidare finns foton på det elskåp bakom vilket Isam Gondis mobil hittades. Av
samtalslistorna som åberopas framgår att en av telefonerna går en timma fel och att
Yehia Laabadi har ringt ett antal samtal till Isam Gondis telefon efter att han lämnat
puben. Telefonsamtal mellan dem förekom även dagen innan. Detta visar att Yehia
Laabadi och Isam Gondi kände varandra sedan tidigare. Det går inget tåg från Kal-
mar till Göteborg senare än kl. 21.00 en torsdagskväll.

Målsägandens berättelse

Hon hade köpt sin iPhone i november 2010. Som ny skulle telefonen ha kostat 4 000 kr men hon tecknade ett abonnemang då hon köpte mobiltelefonen vilket gjorde att hon inte betalade någon köpesumma. Hon förband sig i stället vid köpet att betala en viss summa varje månad för mobiltelefonen. Hon är osäker på om bindningstiden var 18 eller 24 månader. Hon betalar hur som helst 599 kr i månaden. Den aktuella kvällen kom hon till Lilla Puben ungefär kl. 21.45 i sällskap med Ulf Karlsson. Dessförinnan hade hon arbetat och hennes avsikt var att äta på Lilla Puben. Hon hängde sin jacka på ryggstödet till den stol hon satte sig på och hon minns att hon hade sin mobiltelefon med sig och att hon stoppade den i sin jackficka då hon kom in på Lilla Puben. Hon och Ulf Karlsson satt och åt då två killar kom in som hon reagerade på eftersom att de gick fram och tillbaka i lokalen och betedde sig märkligt. Killarna gick var och en och köpte varsin öl och satte sig vid bordet intill där hon och Ulf Karlsson satt. Hon satt med ryggen mot de två killarna men då hon tittade bakåt satt Isam Gondi precis bakom henne och Yehia Laabadi satt snett mitt emot honom. Yehia Laabadi reste sig efter en kort stund och gick ut från Lilla Puben och Isam Gondi som satt närmast henne hade satt sig på tvären på sin stol och hade flyttat sig något och satt med sin vänstra arm nere vid hennes jacka och med ryggen mot väggen. Hon kollade då i sin jackficka och upptäckte att hennes mobiltelefon var borta. Hennes jackficka var tillsluten som hon kommer ihåg det. Jackan hängde utmed stolen bakom hennes rygg tätt intill hennes kropp. Hon hade hängt jackan på stolen på ett sådant sätt att den inte skulle släpa i marken. Då hon åt lutade hon sig säkert framåt så att hon inte ständigt hade kontakt med ryggen mot sin jacka. Hennes mobiltelefon har en ringsignal som är den vanliga för en iPhone och telefonen är möjligen värd 2 000 kr nu ett år efter inköpet. Vid tillfället hade hon inte någon plånbok med sig utan hon hade VISA-kort och körkort i sin bröstficka på jackan. Då hon upptäckte att hon inte hade sin mobiltelefon reste hon sig upp. Då reste sig Isam Gondi och gick ut från Lilla Puben. Han gick ut med sin öl och en person som arbetade på Lilla Puben gick efter honom och sa att han inte

fick gå ut med ölen. Utanför Lilla Puben svarade Isam Gondi på hennes fråga om han hade hennes mobiltelefon ”no phone, no phone”. Då hon frågade om hans kamrat svarade Isam Gondi ”no friend, no friend”. Isam Gondi uppgav till henne att han hade kommit ensam till Lilla Puben och att han inte kände någon som varit där inne. Ulf Karlsson gick tillsammans med några vänner efter Yehia Laabadi. De såg då att Yehia Laabadi gick in mot Koppartorget. Hon stod vid korsningen Larmgatan – Norra Långgatan tillsammans med Isam Gondi, Lisa Leonhardt och hennes väninna samt med Per, som arbetar på Lilla Puben. Lisa Leonhardt, hennes väninna och Per hade hört hur det ringde i Yehia Laabadis jackficka då denne lämnade Lilla Puben. Ulf Karlsson och hans vänner pratade med Yehia Laabadi. Hon vet inte vad som sades eftersom hon inte var med där. Hon gick fram till dem och hon kom överrens med Ulf Karlsson och hans vänner om att de skulle ringa till polisen. De gick bort mot Larmtorget och där stod poliser som de kontaktade. Vid det tillfället hade Isam Gondi gått tillbaka och stod utanför Lilla Puben. När hon och de andra stod och pratade med polisen hörde Lisa Leonhardt och hennes väninna, som stod lite längre bort, hur det ringde i en telefon bakom ett elskåp. Angelica Stenberg pratade med polisen utanför Lilla Puben och polisen pratade med Yehia Laabadi som kommit tillbaka dit. Hon stod kvar och pratade med en kvinnlig polis i ungefär tio minuter. Hon fick tillbaka sin telefon från Lisa Leonhardt och de andra när hon stod och pratade med polisen. Hela upplevelsen var obehaglig eftersom jackan var så nära hennes kropp och hon upplevde det efteråt som att någon hade varit och tagit på henne. Hon vet att hon hade med sig sin mobiltelefon från sitt arbete och hon lade då ner den i sin jackficka. Hon kollade på sin mobiltelefon precis innan hon hängde av sig sin jacka på Lilla Puben.

De tilltalade har uppgett sammanfattningsvis följande

Yehia Laabadi

Han var på Lilla Puben den 26 januari 2012. Han hade varit i Kalmar i cirka två timmar innan han kom till Lilla Puben. Han kom till Kalmar med tåg från Alvesta vid 21-tiden på kvällen. Han hade hört att Kalmar var en fin och vacker stad och han ville därför åka dit och se hur det var. Han bodde i Göteborg och meningen var att besöka Kalmar i ett par timmar eller så och sedan åka tillbaka till Göteborg samma kväll. Han kom ensam till Kalmar men sedan träffade han Isam Gondi på järnvägsstationen. De två gick tillsammans till Lilla Puben. Han hade tidigare träffat Isam Gondi en gång på Alvesta camping under sommaren 2011. De var dock inte nära vänner utan sade bara hej till varandra om de såg varandra. Han var berusad då han kom till Lilla Puben och det hände inget speciellt inne på puben. Isam Gondi bjöd honom på en öl och sedan gick han ut. Han skulle röka och då träffade han några killar utanför Lilla Puben. Han hade ingen cigarettändare och frågade därför killarna om han fick låna en tändare. Efter det kom en person fram och frågade honom om en telefon och började visitera honom. Han blev förvånad och frågade personen om denne var polis och om han hade rätt att visitera honom. Personen berättade att hans väninna hade blivit av med sin mobiltelefon. Vad han minns var det en grupp av personer som visiterade honom. Han har inte tagit någon iPhone. Han känner inte till några vägar eller gator i Kalmar och han gick bara till Koppartorget på måfå. Han hade sin egen mobiltelefon med sig men den ringde inte vid tillfället. Polisen visiterade honom också utan att hitta någon annans mobiltelefon. Han vet inte varför Isam Gondis telefon hittades bakom ett elskåp. Isam Gondi var också påverkad, möjligen hade han tappat mobiltelefonen. Efter det att han lämnade Lilla Puben var han ute efter att komma till tåget och när han försökte ringa till Isam Gondi skulle han fråga denne efter vägen till tågstationen. Han ville först fråga Isam Gondi om han kunde sova hos honom eftersom Isam Gondi bor i närheten av Kalmar. Han var berusad och Isam Gondi känner till Kalmar medan han inte visste var

han befann sig. Han visste inte vid vilken tid tåget tillbaka till Göteborg skulle gå men han visste att det fanns tåg som gick runt den tiden som han tänkte åka.

Isam Gondi.

Han kom till Kalmar med tåg från Alvesta den 26 januari 2012 vid 20.30-tiden. Han skulle till Lundegårds camping och den flyktingförläggning som han bor på. Han skulle åka med bussen från Kalmar till Lundegård men bussen var försenad. Han uppehöll sig på järnvägsstationen och där träffade han Yehia Laabadi. Han hade varit på stationen omkring 15 minuter, då han träffade Yehia Laabadi. Han hade inte sett Yehia Laabadi på samma tåg som det han åkte med varför han inte vet om de kom med samma tåg. Det var kallt. Han var påverkad och tänkte att han och Yehia Laabadi kunde gå och ta en öl. De gick till Lilla Puben och drack öl. Han gick på toaletten inne på Lilla Puben och därefter satte han sig bakom Angelica Stenberg. Yehia Laabadi var inne på puben omkring 15 minuter innan han gick ut. Själv gick han ut för att röka omkring 10 minuter senare. Då kom Angelica Stenberg fram till honom och frågade om sin mobiltelefon och han svarade henne att han inte hade någon mobiltelefon. Hon frågade om hans kompis hade hennes mobiltelefon. Han svarade henne att han inte visste något om det. Han blev förvånad. Han hade inte tagit någon mobiltelefon. Han hade inte stannat kvar utanför Lilla Puben om han hade gjort det. Efter ett tag kom Angelica Stenberg med hans mobiltelefon i handen. Polisen kom till platsen och han greps. Han och Yehia Laabadi är inte nära vänner men han har mött Yehia Laabadi i Sverige tidigare under fastemånaden. Han var chockad när han pratade med polisen utanför Lilla Puben och han försökte förklara för dem att han inte är kompis med Yehia Laabadi. Han vet inte hur Angelica Stenbergs mobiltelefon kan ha hamnat inne vid Kopparslagaren.

Vittnesbevisningen

De hörda vittnena har uppgett sammanfattningsvis följande.

Ulf Karlsson

Han var på Lilla Puben den 26 januari 2012. Han kom dit i sällskap med Angelica Stenberg vid 21.30-tiden. De satt och skulle äta när två personer kom in på puben. Angelica Stenberg satt mitt emot honom och hon hade sin jacka hängande på sin stol bakom sin rygg. Hon satt ibland framåtlutad och ibland bakåtlutad. Han reagerade direkt starkt på de två eftersom att han äger Lilla Puben och även Harrys Bar och där har det varit mycket fickstölder. Personalen har haft ögonen på personer från andra länder. Han var därför observant på vad som hände i lokalen. Vanligtvis brukar gäster gå direkt och sätta sig vid ett bord. Det gjorde inte de här personerna utan de cirkulerade runt inne på stället på ett ovanligt sätt. En av killarna satte sig efter en stund bakom Angelica Stenberg och den andra personen satte sig på motsatta sidan av bordet. Den kille som satt närmast Angelica Stenberg satt vinklad ut mot lokalen med sidan vänd mot Angelica Stenbergs jacka. Den kille som satt längst bort från Angelica Stenberg reste sig efter en kort stund och gick ut från Lilla Puben. Han sade då till Angelica Stenberg att hon skulle känna efter i sina fickor att hennes värdesaker var kvar. Då upptäckte Angelica Stenberg att hennes mobiltelefon hade försvunnit. Han och några andra personer han känner ”haffade” en av killarna utanför Lilla Puben. Den andra killen gick nerför Larmgatan och ställde sig i hörnet av Larmgatan – Norra Långgatan. Ulf Karlsson tog upp sin telefon och ringde till Angelica Stenbergs mobiltelefon och det ringde då inte hos personen som de tagit fast utanför Lilla Puben. Han och två andra vänner gick då efter den andra personen som de såg gå in mot Koppartorget och strax därefter mötte de honom på väg därifrån. Han frågade om personen hade någon telefon på sig vilket han förnekade. Han frågade om han fick känna i hans fickor vilket han fick och kunde då konstatera att personen inte hade Angelica Stenbergs telefon. Ulf Karlsson och hans vänner

gick tillbaka till Lilla Puben och de hämtade polisen som stod vid Larmtorget. Den andra personen som de inte följt efter stod kvar utanför Lilla Puben. Denne gick ner och ställde sig i hörnet Larmgatan – Norra Långgatan. Då kom den andra personen också tillbaka. Personerna hävdade att de inte kände varandra. När de stod utanför Lilla Puben ringde det i den persons mobiltelefon som inte gått iväg till Kopparslagaren. Angelica Stenbergs mobiltelefon hittades bakom en back inne på Koppartorget. Inne på Lilla Puben är det trångt och han vet inte om Yehia Laabadi var så nära Angelica Stenberg som Isam Gondi var. Den som hade med sig en öl när han gick ut var Isam Gondi. Han minns inte exakt hur det var men han tror att Yehia Laabadi var den som reste sig först och gick ut ifrån puben och strax därefter gick Isam Gondi ut från puben. Lisa Leonhardt och hennes väninna var de som hittade Angelica Stenbergs mobiltelefon samt den mobiltelefon som legat bakom ett elskåp. När han kom tillbaka till Lilla Puben efter att han varit vid Koppartorget ringde det flera gånger i den mobiltelefon som Lisa Leonhardt och hennes väninna hittat bakom ett elskåp.

Lisa Leonhardt

Hon var på Lilla Puben den 26 januari 2012 med sin väninna Martina. Hon lade märke till två personer som kom in på puben. Hon satt i baren. Den ena av personerna ville betala och tryckte fram pengarna på något sätt som hon minns. Hon känner igen personerna som Isam Gondi och Yehia Laabadi. Angelica Stenberg är hennes chef. Hon själv arbetar på Lilla Puben och Martina Stenberg arbetar på Harrys. Hon minns inte vem av de två tilltalade som satt närmast Angelica Stenberg. Hon och Martina gick fram och sade hejdå till Angelica Stenberg och Ulf Karlsson som satt vid ett bord framför de två tilltalade. Hon och Martina gick ut från Lilla Puben och stod kvar ett tag utanför för att röka, kanske omkring fyra minuter. Då kom Yehia Laabadi ut från Lilla Puben och det ringde i hans ficka men han svarade inte i telefonen. Efter ett tag slutade det att ringa, det kanske berodde på att Yehia Laabadi tryckte med sin hand så att mobiltelefonen blev ljudlös. Det är enkelt att ställa om

en iPhone till ljudlöst läge. Hon ringde till Angelica Stenbergs mobiltelefon när hon fick veta att den var försvunnen men det gick bara fram signaler utan att någon svarade. Detta gjorde hon när Yehia Laabadi var på väg mot korsningen Larmgatan – Norra Långgatan. Hon befann sig då så nära Yehia Laabadi att hon skulle ha hört om det ringde i hans ficka. Hon la märke till att Yehia Laabadi utanför Lilla Puben frågade två killar om de hade en tändare. Hon kände igen mobiltelefonsignalen från Yehia Laabadis ficka som likadan som den som Angelica Stenberg använder i sin telefon. Det är en standardsignal till iPhone som hon vet att Angelica Stenberg har i sin mobiltelefon. Hon och Angelica Stenberg umgås någon gång i veckan varför hon tydligt kände igen signalen. Ulf Karlsson kom ut från Lilla Puben och sade att Angelica Stenbergs mobiltelefon var borta. Hon tänkte att det var konstigt att samma signal som Angelica Stenbergs hade ringt i Yehia Laabadis ficka utan att han svarat. Hon och Martina gick efter Yehia Laabadi och kollade i papperskorgar för att se om Yehia Laabadi möjligen ”droppat” mobiltelefonen där för att senare kunna hämta den. Hon och Martina gick sedan tillbaka till Lilla Puben och då pep det till bakom ett elskåp. Det var en HTC mobiltelefon. Hon tittade på den och då var det en bild på Isam Gondi på den. Hon tänkte att de hade ”droppat” fel telefon och gick till Angelica Stenberg och sade att hon hittat en annan telefon. Hon och Angelica Stenberg försökte då byta telefon med Isam Gondi genom att säga att ”får vi Angelica Stenbergs telefon får du din tillbaka”. De lämnade senare Isam Gondis telefon till polisen. Isam Gondi sade att han inte visste något om Angelica Stenbergs telefon. Hon gick tillbaka till Koppartorget och letade efter Angelica Stenbergs mobiltelefon vid väggar och liknande och hittade då telefonen bakom en lastpall.

Jan Bergerstam

Han grep Isam Gondi och Yehia Laabadi vid Larmtorget den 26 januari 2012. Det gällde en mobiltelefon som skulle ha blivit stulen. Han kommer ihåg att en av personerna hade en grön jacka och att den andre hade en mörk jacka och att en av personerna hade glasögon och att den andra inte hade det. När han kom till platsen fick

han höra att allmänheten hade gripit en person utanför Lilla Puben. Han och hans kollega stod utanför Lilla Puben och pratade med Isam Gondi. De pratade med vittnen och med målsäganden. Ett av vittnena gick ner till korsningen vid Larmgatan – Norra Långgatan och sade ”han kommer nu, han kommer nu” Han gick då ner till korsningen. Han pratade med mannen i grön jacka som kom gående. Han frågade personen vad som hade hänt och tog med honom till polisbil. Ett av vittnena på plats uppgav att de hittat en mobiltelefon vid ett elskåp. Han pratade då med de misstänkta männen och de sade att den tillhörde en av dem. De tog in personerna i arresten och han kontrollerade den mobiltelefon som tillhörde någon av de två männen innan de transporterade personerna till stationen. Inne på stationen kontrollerade de mobiltelefonen och såg då en bild på mannen i grön jacka. Språket på telefonen var arabiska eller liknande. Han tror att det var Isam Gondis mobiltelefon.

Den skriftliga bevisningen

Åklagaren har åberopat de foton som framgår av åklagarens sakframställning. Därutöver har hon åberopat beslagsprotokoll gällande de tilltalades telefoner samt samtalslistor. Av samtalslistorna och bilder av telefonerna framgår att det förekommit samtal mellan de tilltalades telefoner både den 25 och den 26 januari 2012.

Tingsrättens bedömning av skuldfrågan

Angelica Stenberg har uppgett att hon hade sin telefon då hon kom till Lilla Puben och att hon då kontrollerade att den låg i hennes jacka innan hon hängde jackan över sin stol. Angelica Stenberg har gjort ett mycket trovärdigt intryck och hennes berättelse är fylld av detaljer som också gör att tillförlitligheten av berättelsen framstår som mycket hög. Hennes uppgift att hon hade telefonen med sig till Lilla Puben och att den då låg i hennes jackficka ska därför läggas till grund för bedömningen. Det är vidare utrett att Angelica Stenbergs telefon hittades på Koppartorget, inte långt från Lilla Puben. Av Angelica Stenbergs och Ulf Karlssons uppgifter framgår

vidare att Isam Gondi stuttit så nära Angelica Stenberg och hennes jacka att han haft möjlighet att tillgripa telefonen från Angelica Stenbergs jackficka och därefter överlämna den till Yehia Laabadi. När Yehia Laabadi lämnade Lilla Puben hörde vittnet Lisa Leonhardt att det ringde i hans ficka med en ringsignal som var exakt likadan som den som Angelica Stenberg har i sin telefon. Det saknas anledning att inte sätta tilltro till Lisa Leonhardts uppgifter. Lisa Leonhardt har framstått som mycket trovärdig och hennes uppgifter som alltigenom tillförlitliga. Lisa Leonhardt har uppgett att Yehia Laabadi inte visade någon reaktion i anledning av att det ringde utan att han gick vidare utan att svara i telefonen. Det är i och för sig märkligt att Yehia Laabadi inte svarade i telefonen om det var hans egen telefon. Det kan anmärkas att Yehia Laabadi uppgett att det inte ringde i hans telefon när han lämnat Lilla Puben. Denna uppgift står mot vittnet Lisa Leonhardts och visar därmed att Yehia Laabadi inte talar sanning i fråga om händelseförloppet. Vittnet Lisa Leonhardt har uppgett att hon försökte ringa till Angelica Stenbergs telefon och att hon då befann sig på ett sådant avstånd från Yehia Laabadi att hon borde ha hört att det ringde om det var Angelica Stenbergs telefon som Yehia Laabadi hade i sin ficka. Lisa Leonhardt har dock förklarat att eftersom telefonen var en s.k. Iphone är det lätt att stänga av ringsignalen genom att ändra läget utanpå telefonen. Vittnet Ulf Karlsson har berättat att han såg Yehia Laabadi gå in på Koppartorget där den från Angelica Stenberg tillgripna telefonen sedermera hittades. Denna uppgift har stöd av vad Lisa Leonhardt har uppgett och är sådan att den ska läggas till grund för bedömningen. Ulf Karlsson har uppgett att han tillsammans med ett par andra personer följde efter Yehia Laabadi och att han mötte denne på väg från Koppartorget när de var på väg dit. Enligt Ulf Karlssons bedömning var Yehia Laabadi inne på Koppartorget högst 10 – 15 sekunder. Till bilden hör vidare att Isam Gondis telefon hittades utanför Lilla Puben bakom ett elskåp. Av den skriftliga bevisning som åklagaren har åberopat framgår att Yehia Laabadi flera gånger försökt ringa till denna telefon efter det att han lämnat Lilla Puben, vilket innebär att det inte kan ha varit Yehia Laabadi som lagt telefonen där utan att det måste ha varit Isam Gondi själv. Det är svårt att finna en rationell förklaring till att Isam Gondi valt att placera sin egen telefon bak-

om elskåpet om det inte varit så att han på något sätt varit inblandad i telefonstölden och att han inte ville att det skulle framgå att han och Yehia Laabadi kände varandra. Av utredningen framgår vidare att Isam Gondi och Yehia Laabadi när de greps helt förnekade att de kände varandra och att de förnekade att de någonsin haft kontakt med varandra. Dessa uppgifter har ändrats först sedan de konfronterats med samtalslistorna och de övriga uppgifter om samtal mellan deras telefoner som framgår av utredningen. De uppgifter som Yehia Laabadi lämnat om att han endast tillfälligt avsåg att besöka Kalmar och att han skulle återvända till Göteborg samma kväll kan lämnas utan avseende eftersom någon tågförbindelse till Göteborg inte existerar i tiden efter kl. 21.00 då han sagt sig ha anlänt till Kalmar. Sammantaget anser tingsrätten att bevisningen är så övertygande att den kan läggas till grund för en fällande dom. Med hänsyn till vad som framkommit i utredningen måste både Isam Gondi och Yehia Laabadi ha varit inblandade i tillgreppet. De ska båda bedömas vara gärningsmän.

Hur ska gärningen bedömas?

Åklagaren har hävdad att gärningen är grov med hänsyn till att tillgreppet skett på ett sådant sätt att det är att jämställa med att målsäganden bar telefonen på sig.

Något om lagen och dess förarbeten

I 8 kap 4 § brottsbalken sägas att vid bedömning huruvida en stöld är grov ska särskilt beaktas, om tillgreppet skett efter intrång i bostad, om det avsett sak som någon bar på sig, om gärningsmannen varit försedd med vapen, sprängämne eller annat dylikt hjälpmedel eller om gärningen annars varit av särskilt farlig eller hänsynslös art, avsett betydande värde eller inneburit synnerligen kännbar skada.

I kommentaren till det nämnda lagrummet anförs bl.a. följande (se Zeteo 2012-02-22):

Fickstöld och liknande. En omständighet att särskilt beakta vid bedömning om brottet är grovt, är att det avsett sak som någon bär på sig. Fallet härrör från gamla strafflagen 20:4, där det stadgades en sträng straffskala för vissa fall av stöld, däribland stöld ur kläder som någon bär på sig. Vid 1942 års strafflagsrevision fick fallet, något annorlunda beskrivet, kvarstå såsom exempel på vad som kan göra att stöld bör anses som grov.

Straffrättskommittén anförde att stöld av sak som någon bär på sig vanligen ådagalägger såväl brottslig företagsamhet som genom övning vunnen skicklighet och därför är särskilt farlig. Enligt kommittén är hit att hänföra ej blott stöld ur kläder utan även stöld av eller ur handväskor. Enligt kommittén kan emellertid dit hänföras endast fall, i vilka saken på ett alldeles särskilt sätt befinner sig i den bestulnes omedelbara vård. Hit kan enligt kommittén inte räknas tillgrepp från sovande eller från höggradigt berusade eller varje s.k. handrån, tagande ur den bestulnes hand. Åtminstone efter lagändringen år 1975, varvid vikt lades vid om tillgreppet innebär angrepp på den kroppsliga integriteten och såsom fall där stöld kan böra anses grov i lagtexten anfördes att stölden är av särskilt hänsynslös art, torde emellertid stöld böra anses grov i större utsträckning än vad de återgivna kommittéuttalandena ger vid handen.

Från tiden efter 1975 års lagändring märks NJA 1979 s. 153, där tillgrepp ur rockficka av plånbok innehållande åtminstone 100 kr och vissa handlingar bedömdes som grov stöld. I domsmotiveringen anförde HD att tillgreppet skett i kö på en järnvägsstation och att den tilltalade kunde räkna med att den bestulne skulle vara en långväga resande som skulle få särskilda olägenheter genom förlust av reskassa, färdbiljetter och legitimationshandlingar. Man får givetvis inte förbise att penningvärdet sjunkit efter 1979. Såsom grov bedömdes i RH 1983:158 stöld av sju 100-kronorssedlar ur ägarens hand i omedelbar anslutning till att han tagit ut sedlarna ur en bankautomat. Såsom grov stöld kan även s.k. väskryckningar bedömas. I RH 1995:125 ansågs stöld av normalgraden föreligga, när en person tillgripit en handväska, som hängde på den stol på vilken ägaren satt. I NJA 2009 s. 559 bedömdes tillgrepp av plånbok till ett okänt värde ur en persons handväska som grov stöld.

Något om rättspraxis

I det ovan nämnda fallet RH 1995:125 anförde hovrätten bl.a. följande.

Omständigheter att särskilt beakta vid bedömning om en stöld är grov, är att stölden avsett sak som någon bär på sig eller om den varit av särskilt hänsynslös art. Tillgrepp ur fickor och väskryckningar har i praxis bedömts som grovt brott.

[Målsägandens] handväska hängde på den stol på vilken hon satt. Det har i hovrätten upplysts att [målsäganden] inte lagt märke till att väskan var borta förrän en väktare på Sjöfartshotellet uppmärksammade henne på det. Mot bakgrund härav kan tillgreppet inte anses ha inneburit angrepp på hennes kroppsliga integritet på sådant sätt att det varit av särskilt hänsynslös art. Inte heller i övrigt föreligger omständigheter som gör att brottet bör bedömas som grovt. [Den tilltalade] skall därför dömas för stöld av normalgraden.

I rättsfallet NJA 2009 s. 559 anförde Högsta domstolen bl.a. följande i fråga om rubriceringen.

[Den tilltalade] har tillsammans med den medtilltalade i gallerian vid Mörby centrum försökt stjäla pengar eller bankomatkort ur en äldre mans ficka samt stulit en plånbok innehållande pengar ur en 83-årig kvinnas handväska.

I 8 kap. 4 § andra stycket BrB finns en uppräknning av omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett stöldbrott ska anses grovt, däribland att tillgreppet avsett en sak som någon bar på sig. Bakgrunden till denna föreskrift är att fickstöld ansetts vanligen ge uttryck för såväl brottslig företagsamhet som genom övning vunnen skicklighet och därför vara särskilt farlig (NJA II 1942 s. 351). Uppräkningen innefattar exempel på omständigheter som ska beaktas och är lika lite som andra motsvarande exemplifieringar avsedd att vara bindande eller uttömmande (se t.ex. NJA II 1988 s. 10 och NJA 2003 s. 121). Bedömningen av om brottet ska anses vara grovt ska således göras med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet (jfr NJA 1979 s. 153).

En samlad bedömning av omständigheterna i förevarande fall leder till att de brott som [den tilltalade] har gjort sig skyldig till ska rubriceras som grov stöld och försök till grov stöld.

Tingsrättens bedömning av det nu aktuella fallet

Den jacka ur vilken tillgreppet skedde hängde över stolsryggen på den stol där målsäganden satt. Angelica Stenberg har inte märkt när tillgreppet skedde utan har först sedan hon och Ulf Karlsson blivit misstänksamma känt efter i sin ficka och då noterat att telefonen var borta. I så måtto är situationen jämförbar med den som förelåg i det relaterade hovrättsfallet. Det är inte fråga om en klassisk fickstöld. Gärningen har alltså inte inneburit tillgrepp av något som målsäganden bar på sig. Som framgår av tingsrättens bedömning i fråga om skadestånd för kränkning anser tingsrätten inte att det förelegat en allvarlig kränkning för målsäganden.

Sammantaget anser tingsrätten att gärningen ska bedömas som normalgraden av stöld. Även om gärningen alltså inte kan bedömas som grov anser tingsrätten att straffvärdet ligger nära den nedre gränsen för grov stöld, som är sex månader.

Åtalspunkt 2 (Narkotikabrott, ringa)

Både Isam Gondi och Yehia Laabadi har erkänt gärningen. Deras erkännande har stöd av den övriga utredningen. Båda ska dömas för den åtalade gärningen, som ska rubriceras på det sätt åklagaren gjort.

PÅFÖLJDSFRÅGORNA

Isam Gondi och Yehia Laabadi är inte tidigare dömda i Sverige. Ingen av dem har uppehållstillstånd i Sverige.

Straffvärdet för gärningen motsvarar enligt tingsrättens mening minst fyra månaders fängelse.

I det ovan nämnda fallet NJA 2009 s. 559 yttrade Högsta domstolen följande i påföljdsfrågan.

Straffminimum för grov stöld är fängelse i sex månader. Även om brotten tillhoppa skulle anses ha ett högre straffvärde än minimistrafvet kan straffvärdet inte, såsom riksåklagaren gjort gällande, anses vara så högt att det i sig ger underlag för en presumtion för att fängelsestraff ska ådömas.

Riksåklagaren har emellertid mot [den tilltalades] ändringsyrkande även gjort gällande att fickstöld är ett brott vars art vid bedömningen enligt 30 kap. 4 § BrB bör utgöra skäl för fängelse även i fall då straffvärdet inte är högre än sex månader. Han har därvid bl.a. hänvisat till att en svensk praxis enligt vilken frihetsstraff normalt inte ådöms för fickstölder riskerar leda till att personer som mer eller mindre yrkesmässigt begår fickstöldsbrott i ökad omfattning söker sig till Sverige.

Stöld brukar inte räknas till den kategori av brott vars art utgör skäl för fängelse, men detta utesluter inte att vissa former av stöld kan hänföras till denna kategori (jfr SOU 1995:91 Del III s. 140, där väskryckning nämns som exempel). Vid bedömningen måste beaktas att fickstölder i flera hänseenden har en speciell karaktär. En fickstöld kan naturligtvis tänkas bero på en tillfällig ingivelse men begås ofta i organiserade former med flera gärningsmän eller medverkande. Brottsligheten torde ofta ha yrkesmässig karaktär, även om detta kan vara svårt att belägga i det enskilda fallet. Det är fråga om en brottslighet som det ter sig särskilt angeläget att motverka, och det kan antas att fängelsestraff på detta område kan ha större preventiv betydelse än i andra sammanhang.

Sådana fickstölder som är att bedöma som grov stöld får med hänsyn härtill anses vara av sådan art att det finns en presumtion för att fängelse ska ådömas. I detta fall saknas anledning att avvika från presumtionen.

Även om gärningen är mycket lik en fickstöld har tingsrätten ansett att den ska bedömas vara av normalgraden. Det sagda innebär att det varken med hänsyn till straffvärdet eller till brottets art finns skäl att utdöma ett fängelsestraff. Eftersom de dömda måste anses vara ostraffade finns inte heller av andra skäl anledning att döma till fängelse. Skäl att döma till frivårdspåföljd saknas. Båda bör som framgår nedan utvisas ur riket. Påföljden bör därför bestämmas till villkorlig dom. Med hänsyn till att de dömda varit frihetsberövade finns inte skäl att kombinera den villkorliga domen med böter.

FRÅGA OM UTVISNING

I yttrande har Migrationsverket anfört bl.a. följande när det gäller Yehia Laabadi.

Migrationsverket kan inledningsvis konstatera att Yehia Laabadi till verket har uppgett att han är medborgare i Marocko. Enligt begäran om yttrande är han angiven som medborgare i Algeriet.

Yehia Laabadi ansökte om uppehållstillstånd den 25 maj 2011 och åberopade skyddsbehov. Han uppgav att han var medborgare i Marocko. Migrationsverket beslutade den 27 oktober samma år att avslå ansökan och att utvisa honom till Marocko. Beslutet delgavs den 24 november samma år och har inte överklagats. Beslutet har därmed vunnit laga kraft.

I samband med att Yehia Laabadi ansökte om asyl uppgav han att hans föräldrar och syskon bor i Casablanca i Marocko.

Migrationsverket har funnit att Yehia Laabadi inte har skyddsbehov mot Marocko och har beslutat att utvisa honom dit. Migrationsverket finner inte anledning att idag göra en annan bedömning.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bedömer Migrationsverket att det inte finns hinder jämlikt 12 kap. 1-3 §§ utlänningslagen (2005:716) mot att genomföra ett eventuellt utvisningsbeslut till Marocko.

Migrationsverket har inte prövat ett eventuellt skyddsbehov mot Algeriet. Migrationsverket kan därför inte uttala sig om det finns hinder jämlikt 12 kap. 1-3 §§ utlänningslagen (2005:716) mot att genomföra ett eventuellt utvisningsbeslut till detta land.

När det gäller Isam Gondi har följande anförts.

Hos Migrationsverket finns ett öppet ärende angående ansökan om uppehållstillstånd med mera inregistrerat den 2011-12-20 gällande Isam, Gondi, medborgare i Algeriet. Isam ansökte om asyl i Sverige första gången 2010-10-11.

Asylutredning ännu inte har hållits med Isam, Gondi med anledning av att Isam har hållit sig undan utredningen vid flera tillfällen, han avvek flera gånger tidigare, ärendena avskrev mer än en gång, Isam har även under ett pågående asylprocess vistats i både Danmark och Norge i mer än en gång.

Migrationsverket kan, utifrån befintligt material i ärendet, i dagsläget inte bedöma om hinder, enligt 12 kap 1, 2 och 3 § utlänningslagen, föreligger mot en eventuell avvisning eller utvisning.

Något generellt hinder mot att genomföra verkställigheter av avvisnings- eller utvisningsbeslut till Algeriet föreligger inte.

Ankom till Sverige första gången 2010-10-11.
2010-02-28 återtog han från Danmark.
2011-07-05 återtog han från Norge.
2011-11-02 återtog han från Norge igen.

Han har inte varit anträffbar så länge att man kunnat genomföra någon asylutredning. Denna person verkar avvika nästan omedelbart efter att han blivit bosatt i mottagningssystemet.

Tingsrättens bedömning

Enligt 8 kap. 8 § första stycket utlänningslagen (2005:716) får en utlänning utvisas ur Sverige, om han eller hon döms för ett brott som kan leda till fängelse. Enligt andra stycket samma paragraf får dock en utlänning utvisas endast om han eller hon dömts till en svårare påföljd än böter och om gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att han eller hon kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet, eller om brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarligt att han eller hon inte bör få stanna kvar.

Av från Migrationsverket inhämtade yttranden framgår att något generellt hinder mot utvisning till Marocko eller Algeriet inte föreligger. Med hänsyn till gärningarnas beskaffenhet och övriga omständigheter finner tingsrätten att det kan befaras att båda de tilltalade kommer att fortsätta sin brottsliga verksamhet här i landet. De saknar helt anknytning till Sverige. Åklagarens yrkande om utvisning ska därför bifallas.

En allmän domstols beslut om utvisning på grund av brott ska innehålla förbud för utlänningen att återvända till Sverige under viss tid eller utan tidsbegränsning. I enlighet med vad som uttalades när denna ordning infördes 1980 (prop. 1979/80:96 s 101) bör återreseförbud som regel tidsbegränsas. Möjligheten att ge förbud utan

tidsbegränsning bör i allmänhet tillgripas endast i samband med en dom som avser särskilt allvarlig brottslighet eller i fråga om en utlänning som tidigare har begått mycket allvarlig brottslighet. I detta fall finns inte tillräckliga skäl att inte tidsbegränsa förbudet att återvända hit.

Vid bedömningen av den tid under vilken de dömda ska förbjudas att återvända hit beaktar tingsrätten att det är fråga om relativt allvarlig brottslighet som utförts på ett förslaget sätt. Vid en samlad bedömning av den tid som förbudet ska gälla anser tingsrätten att tiden bör sättas till fem år.

SKADESTÅND

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen är Isam Gondi och Yehia Laabadi i och för sig skadeståndsskyldiga mot Angelica Stenberg.

Kränkning

För att skadestånd för kränkning ska utgå krävs att kränkningen varit allvarlig. Vid bedömning av om så är fallet ska samtliga relevanta omständigheter kring handlingen beaktas. Bagatellartade kränkningar bör inte medföra att skadestånd ska betalas. Lagstiftaren har pekat på att Brottsoffermyndigheten i sin praxis har ansett att en allvarlig kränkning inte kan uppskattas till ett lägre belopp än 5 000 kr.

Frågan om var gränsen går för en allvarlig kränkning i samband med tillgreppsbrott har senast diskuterats i rättsfallet NJA 2011 s. 3. Högsta domstolen yttrade där bl.a. följande.

1. Genom hovrättens i denna del lagakraftvunna dom har K.S. fällts till ansvar för grov stöld. Gärningen bestod i att han genom inbrott via en krossad glasruta beredde sig tillträde till S.B:s och M.F:s bostad, ett enfamiljshus, och där stal ett betydande antal föremål av skilda slag. Hovrätten har funnit att brottet inneburit en allvarlig kränkning av målsägandena och att de därför har rätt till ersättning för kränkningen enligt 2 kap.

3 § skadeståndslagen. Frågan i målet är om målsägandena kan anses ha drabbats av en sådan ersättningsgill allvarlig kränkning.

2. I 2 kap. 3 § skadeståndslagen föreskrivs att den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära ska ersätta den skada som kränkningen innebär (s.k. kränkningersättning). Utmärkande för de brott som grundar rätt till sådan ersättning är att de innefattar ett angrepp på den skadelidandes personliga integritet, närmast dennes privatliv och människovärde. Syftet med ersättningen är att den ska dels kompensera känslor hos den skadelidande som inte tar sig sådana medicinska uttryck att det föreligger en personskada, dels ge upprättelse (se prop. 2000/01:68 s. 48).

3. Med uttrycket annans frid avses främst den enskildes rätt att få vara i fred och hålla sitt privatliv för sig själv. Brottsom angriper denna frid är exempelvis hemfridsbrott enligt 4 kap. 6 § BrB. Ett hemfridsbrott där en person olovligen intränger där någon annan har sin bostad innebär därför en sådan kränkning som, när den är allvarlig, medför skadeståndsskyldighet enligt 2 kap. 3 § skadeståndslagen. Brottsliga angrepp på personers egendom, bl.a. förmögenhetsbrott, anses inte i sig grunda rätt till kränkningersättning. Det gäller exempelvis stöld. Om tillgreppet emellertid sker efter intrång i en bostad innefattar gärningen ett hemfridsbrott och utgör därför ett angrepp på annans frid som kan ge rätt till kränkningersättning.

4. Vid bedömningen av om kränkningen är att anse som allvarlig och därmed ersättningsgill bör enligt förarbetena beaktas samtliga omständigheter kring handlingen. Viss ledning kan hämtas av 5 kap. 6 § skadeståndslagen rörande de faktorer som inverkar på skadeståndets bestämmande (se a. prop. s. 65). Enligt denna bestämmelse ska hänsyn tas till handlingens art och varaktighet, varvid särskilt ska beaktas bl.a. om handlingen haft förnedrande eller skändliga inslag.

Tingsrätten har vidare tagit del av Brottsoffermyndighetens praxis (referatsamling 2012) i frågor som rör tillgreppsbrott mot person. Följande fall kan vara intressanta för en jämförelse.

262. Ingen ersättning

En kvinna frånstals en mobiltelefon och en tub hudkräm från sin jackficka. Hon upptäckte stölden och sprang efter tjuven, som slutligen stoppades av en ordningsvakt. Tingsrätten dömde gärningsmannen för brottet och förpliktade honom att betala skadestånd till kvinnan för kränkning. Brottsoffermyndigheten beslutade att inte lämna brottsskadeersättning för kränkning med följande motivering: Enligt gällande skadeståndsrätt ger sådana brott som utgör ett angrepp på någons egendom i regel inte rätt till ersättning för kränkning. Undantag görs dock om brottet även innefattar ett sådant brott som utgör en allvarlig kränkning av den personliga integriteten. Så är t.ex. fallet vid rån där ersättning utgår för den kränkning som det innebär att utsättas för våld eller hot. När det gäller nu aktuellt brott kan ersättning för kränkning lämnas om man samtidigt har utsatts för ett ofredande i form av ett fysiskt angrepp som inte varit av endast ringa karaktär. Några omständigheter som medför att ersättning för kränkning kan lämnas föreligger dock inte i detta fall.

263. Ingen ersättning

En kvinna låg och sov på en bänk i en bussterminal när en man stal hennes mobiltelefon. Tingsrätten anförde att gärningen inte var att bedöma som grov stöld eftersom kvinnan inte märkte när hon blev bestulen. Stölden hade också begåtts utan någon noggrannare planering. Mannen dömdes för stöld och förpliktades att betala skadestånd till kvinnan för kränkning. Brottsoffermyndigheten beslutade att inte bevilja brottskadeersättning för kränkning med samma motivering som i det föregående referatet.

264. Ingen ersättning

En kvinna blev, under det att hon cyklade, bestulen på sin väska som hon förvarade i sin cykelkorg. Tingsrätten dömde gärningsmannen för stöld. Kvinnan fick ingen brottskadeersättning för kränkning med samma motivering som i de föregående referaten.

267. 5 000 kr

En man vaknade nattetid och mötte en man i vardagsrummet. Denne hade tillsammans med tre andra män olovligt trängt in i en mannens garage och bostad samt tagit viss egendom. Tingsrätten dömde gärningsmännen för brottet och förpliktade dem att solidariskt betala skadestånd till mannen med 5 000 kr för kränkning. Brottsoffermyndigheten lämnade ersättning med samma belopp.

268. 5 000 kr

En man vaknade av att någon frenetiskt ringde på ytterdörren. Han kunde se att det fanns en person utanför. Han bestämde sig för att inte öppna och gick och lade sig igen. Efter några minuter började det knaka i ytterdörren och mannen kunde se att någon bröt på den. Han hämtade en kökskniv och öppnade sedan ytterdörren. Utanför stod en man med ett kugghjul i handen. Tingsrätten dömde gärningsmannen för försök till grov stöld och förpliktade honom att betala skadestånd till mannen med 5 000 kr för kränkning. Brottskadeersättning utgick med det utdömda beloppet.

269. 5 000 kr

En kvinna hade växlat pengar. Plötsligt märkte hon att det rann avföring utför hennes huvud och nacke samt ned på hennes jeansjacka och byxor. Två män med servetter var mycket angelägna om att hjälpa henne av med jackan och att torka av henne. När kvinnan kom hem upptäckte hon att männen hade stulit hennes pengar. Gärningsmännen är fortfarande okända. Brottsoffermyndigheten beslutade att lämna ersättning för kränkning med följande motivering. Enligt skadeståndsrättslig praxis grundar brottet stöld i regel inte rätt till ersättning för kränkning. I detta fall har dock gärningsmännen genom sitt tillvägagångssätt visat prov på hänsynslöshet och förslagenhet. Deras handlande får anses ha inneburit ett sådant ofredande som ger rätt till ersättning för kränkning. Ersättningen bestäms till skäliga 5 000 kr.

270. 5 000 kr

En kvinna hade ett halsband på sig. En av två män, som stod bakom henne, drog i halsbandet och ryckte upprepade gånger i det så att det lossnade från hennes hals. I samband härmed föll kvinnan till marken. Männerna lämnade sedan platsen. De är fort-

farande okända. Brottsoffermyndigheten lämnade ersättning till kvinnan med 5 000 kr för den allvarliga kränkning som brottet inneburit.

271. 5 000 kr

En kvinna gick på en gångväg när två mopeder körde förbi henne. Därefter vände de och körde tillbaka mot kvinnan. När de passerade henne ryckte passageraren på en av mopederna till sig kvinnans väska. Sedan körde de från platsen. Kvinnan följde med i rycket men ramlade inte till marken. Hovrätten dömde två ungdomar för brottet och förpliktade en av dem att betala skadestånd till kvinnan med 5 000 kr för kränkning. Brottsoffermyndigheten lämnade ersättning med samma belopp.

Enligt tingsrättens uppfattning speglar de återgivna fallen väl den praxis som för närvarande råder i Sverige. Enligt gällande rätt grundar alltså sådana brott som utgör ett angrepp på någons egendom i regel inte rätt till ersättning för kränkning. Undantag görs dock om brottet även innefattar ett sådant brott som utgör en allvarlig kränkning av den personliga integriteten. Så är exempelvis fallet vid rån, där ersättning utgår för den kränkning som det innebär att utsättas för våld eller hot. När det gäller nu aktuell brottslighet, stöld eller grov stöld, kan ersättning för kränkning utgå i vissa fall, om man samtidigt har utsatts för ett ofredande i form av ett fysiskt angrepp som inte varit av endast ringa karaktär.

I detta fall har målsäganden inte märkt när stölden skedde. Något ofredande i form av beröring eller annat fysiskt angrepp har därmed inte förekommit. Som har framgått anses inte heller tillgreppet i sig utgöra en så allvarlig integritetskränkning att ersättning för kränkning kan utgå. Yrkandet om ersättning för kränkning ska alltså lämnas utan bifall.

HÄKTNING

Enligt 24 kap 21 § rättegångsbalken får rätten i fråga om de fall där det finns risk för att den misstänkte undandrar sig utvisning förordna att han skall stanna kvar i häkte till dess domen vinner laga kraft. I detta fall föreligger en uppenbar flyktfara. Båda de dömda ska därför till säkerställande av utvisningen kvarbli i häkte tills domen vunnit laga kraft.

KALMAR TINGSRÄTT

DOM
2012-02-24

B 313-12

Målenhet 2

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (DV 400)

Överklagande ges in till tingsrätten senast den 16 mars 2012 och ställs till Göta hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Conny Jörneklint

Avräkningsunderlag, se bilaga

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Växjö

Kammaråklagare Therese Umeflod

Ansökan om stämning

2011-12-12

Sida 1 (2)
Handling 9
Ärende AM-163088-11
Handläggare 206A-6

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Ink 2011-12-21

Växjö tingsrätt

Box 81
351 03 VÄXJÖ

KALMAR TINGSRÄTT
VÄXJÖ TINGSRÄTT
Enhet 2
Ink. 2011-12-21
Akt 34963-11
Aktbil. 2 enh. 2

TR mål:
Handl.: OVR

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
1	Laabadi, Yehia		
Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
19900367-3234	Marocko		Arabiska
Adress			
Hagagårdsvägen 3A 342 30 ALVESTA			
Offentlig försvarare/ombud			
Frihetsberövande m.m.			
Delgivningsuppgifter			

Ansvarsyrkanden m.m.

SNATTERI (P033.533-11)

Målsägande

Görans Supermat i Alvesta AB; för ej talan

Gärning

Laabadi har den 4 oktober 2011 från Ica Supermarket på Allbogatan i Alvesta olovligen med tillägnelseuppsåt tagit kalvfärs till ett värde av 100 kronor, vilket inneburit skada för målsäganden.

Lagrum

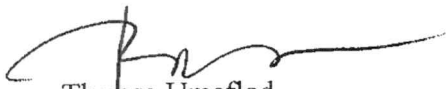
8 kap 2 § brottsbalken

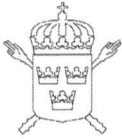
Bevisning

Laabadis uppgifter och erkännande.

Handläggning

Målet kan avgöras utan huvudförhandling. Åklagarens påföljdsförslag: 30 dagsböter à 50 kronor. Summa: 1 500 kronor.

Therese Umeflod

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Kalmar

Kammaråklagare Åsa Adolfsson

Ansökan om stämning

2012-02-08

Sida 1 (3)
Handling 50
Ärende AM-15691-12
Handläggare 207A-6

Kalmar tingsrätt

Box 613
391 26 KALMAR

KALMAR TINGSRÄTT
Målenhet 2

INKOM: 2012-02-09
MÅLNR: B 313-12
AKTBIL: 17

KALMAR TINGSRÄTT

Ink 2012 -02- 09

Akt B 313 / 12
Aktbil. 17

TR mål: B 313-12
Handl.: OVR

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Gondi, Isam			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	1991-11-12	Algeriet		Arabiska
	Adress			
	f n Lundegårds camping, 387 96 Köpingsvik			
Offentlig försvarare/ombud				
Karlsson, Helena, AdvokatFirman Kronan i Kalmar AB, Box 18, 391 20 KALMAR				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållande 2012-01-27 kl 09:43, häktad 2012-01-30				
Delgivningsuppgifter				

2	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Laabadi, Yehia			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	1990-03-07	Algeriet		arabiska
	Adress			
	Saknar fast adress			
Offentlig försvarare/ombud				
Runnquist, Bo, Advokatfirman Runnquist AB, Norra Långgatan 4, 392 32 KALMAR				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållande 2012-01-27 kl 09:47, häktad 2012-01-30				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

1. GROV STÖLD (Laabadi, Gondi) (0800-K1646-12)

Målsägande

Angelica Stenberg, företräds av åklagaren

Gärning

Gondi och Laabadi har gemensamt och i samförstånd den 26 januari 2012 på Lilla Puben i Kalmar olovligen med tillägnelseuppsåt tagit en mobiltelefon till ett värde av ca 4 000 kronor, vilket inneburit skada för målsäganden.

Gärningen är att bedöma som grov eftersom tillgreppet av mobiltelefonen skett på sådant sätt att det är att likställa med att målsäganden bar den på sig.

Lagrum

8 kap 4 § brottsbalken

Enskilt anspråk

Det yrkas att Gondi och Laabadi solidariskt till Angelica Stenberg förpliktas utge kränkningsersättning med 5 000 kr jämta ränta från brottsdagen tills betalning sker.

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med tilltalade Gondi och Laabadi. Arabisk tolk krävs. Båda förnekar. *Tidsåtgång ca 40 min per förhör.*

Förhör med målsäganden Angelica Stenberg angående var hon satt och hennes iakttagelser till styrkande av att Gondi tillgrep telefonen och att den därefter har överlämnats till Laabdi. *Tidsåtgång ca 30 min.*

Vittnesförhör med Ulf Karlsson angående hans iakttagelser, stoppandet av Gondi, efterföljandet av Laabadi och upphittandet av telefonen till styrkande av att Gondi tillgrep telefonen och att den därefter har överlämnats till Laabdi. *Tidsåtgång ca 30 min.*

Vittnesförhör med Lisa Leonhardt angående hennes iakttagelser, att det ringde i Laabadis telefon, upphittandet av telefonerna till styrkande av att Gondi tillgrep telefonen och att den därefter har överlämnats till Laabdi. *Tidsåtgång ca 30 min.*

Vittnesförhör per telefon med polismannen Jan Bergerstam, Box 923, 391 29 Kalmar, angående identifieringen av telefonen bakom elskåpet till styrkande av att Gondi sa att det var hans och att den utlämnades till honom. *Tidsåtgång ca 10 min.*

Skriftlig bevisning

Foton hur Gondi och Laabadi var klädda, sid 40-45 i fup.

Foton Laabadis glasögon, sid 51 i fup

Foton från Lilla Puben, hur Gondi satt i förhållande till målsägande och jackan, sid 56, 58 och 60 i fup.

Karta sid 39 i fup.

Foton från Kopparslagaren och N. Långgatan, sid 47-49 och 53-54 i fup.

Beslagsprotokoll 2012-0800-BG228, sid 37 i fup.

Undersökningsprotokoll med samtalslistor och foton från Gondi och Laabadis telefoner utvisande att det hade varandras telefonnr inlagda och att de ringt varandra till styrkande av att de känner varandra, sid 67 – 76
Meddelande och yttranden från Migrationsverket, sid 86, 78 och 82 i fup.

2. NARKOTIKABROTT, RINGA BROTT (Laabadi, Gondi) (0800-K1646-12)

Gärning

Gondi och Laabadi har den 26 januari 2012 i Alvesta olovligen brukat cannabis, som är narkotika.

Lagrum

1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med tilltalade Isam Gondi och Yehia Laabadi (erkänner). *Ingen extra tidsåtgång.*

Skriftlig bevisning

Analysbesked, sid 11 och 13 i fup.

YRKANDE OM UTVISNING

Det yrkas att Gondi och Laabadi utvisas ur landet med förbud att återvända till Sverige inom 5 år.

Åsa Adolfsson

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.